Як іонійськая колона,
Рожевіє дівочий сніг,
Ховаючи опуклість лона
В лілеях рук, в лілеях ніг.

Єдина! Не ображу зором
Двійник Мадонни на землі.
Ось пурпуром Цітери — сором
І на щоках, на чолі.

І б'ється кров в блакитних венах,
Як прах під віром весняним.
В яких готичних кантиленах
Навіки виспівати гімн?

Там Приснодівою — Мадонна,
Тут, на землі, зорієш ти,
Що в пурпуровій мушлі лона
Ховаєш перлу чистоти.